

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 696/2018
14.06.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Милета Петковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Књажевцу К 145/16 од 06.09.2017. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 219/17 од 15.03.2018. године, на седници већа одржаној дана 14.06.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Књажевцу К 145/16 од 06.09.2017. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 219/17 од 15.03.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Књажевцу К 145/16 од 06.09.2017. године, окривљена АА оглашена је кривом због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и осуђена на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, коју је дужна да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, те је истовремено одређено да ће суд уколико окривљена не плати наведену новчану казну у остављеном року, исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих а неплаћених 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљена АА, обавезана је да на име паушала плати суду 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Кж1 219/17 од 15.03.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Миле Петковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1), став 2. и став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијане пресуде преиначи тако што ће окривљену ослободити од оптужбе да је извршила кривично дело угрожавање

сигурности из члана 138. став 1. КЗ за које је оглашена кривом правноснажном пресудом.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходо одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљене АА у захтеву за заштиту законитости истиче да окривљена није власник картице за мобилни телефон број ... са ког броја је упућена инкриминисана порука на мобилни телефон оштећеног и да из листинга за СМС картицу наведеног броја мобилног телефона произлази да се исти односи на мобилни телефон чији ИМЕИ број није идентичан ИМЕИ броју мобилног телефона који је у критичном периоду користила окривљена, из чега, према наводима захтева, произлази да је правноснажном пресудом погрешно утврђено чињенично стање, те да је на погрешно утврђено чињенично стање погрешно примењено материјално право на тај начин што је окривљена оглашена кривом и осуђена за кривично дело за које није доказано да га је она извршила.

Изнетим наводима захтева бранилаца окривљене оспорава оцену доказа и чињеничне закључке нижестепених судова у вези са извршењем предметног кривичног дела и на тај начин правноснажну пресуду у суштини оспорава због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Поред тога, бранилац у захтеву истиче и то да су побијаном правноснажном пресудом учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, јер је изрека првостепене пресуде неразумљива и противречна сама себи и разлозима пресуде, при чему пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама док су они разлози који су дати потпуно нејасни и у знатној мери противречни, а о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа и самих тих исправа, због чега није могуће испитати законитост и правилност пресуде.

У захтеву за заштиту законитости бранилац указује да је правноснажном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 3. у вези члана 16. став 2. и члана 419. став 1. ЗКП, тиме што суд није непристрасно оценио изведене доказе, већ је чињенице из кривичне пријаве прихватио као истините без претходне провере.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреда

закона из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) и члана 438. став 3. у вези члана 16. став 2. и члана 419. став 1. ЗКП, нити због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљене АА, оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић